

[Hendriksen.]

lige Udtalelser at holde os til end dem, der er fremdsat i den Skrivelse, som den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe har modtaget. Det forekommer mig derfor, det er nødvendigt, at vi, forinden vi tager afgørende Stilling til et for Færøerne saa overmaade vigtigt Spørgsmaal, hvor det drejer sig om at lede en Del af Færøernes Produktion ind paa andre Baner end de hidtil benyttede, maa naa til Klarhed over, hvorledes Lagtinget, de færøske Fiskeproducenter, de færøske Købmænd og ledende Færinger i det hele taget ser paa Spørgsmaalet, og det er ligeledes nødvendigt at naa til Klarhed over, hvilke Pengemidler der menes at være nødvendige til Planens Gennemførelse, samt efter hvilke Linier Planen bedst kan gennemføres, kort sagt, hvorledes man bedst og sikrest træffer de fornødne Hjælpeforanstaltninger til at bringe Færøernes Fiskerierhverv over det døde Punkt, som Erhvervet i dette Øjeblik befinder sig paa.

Jeg synes derfor, det er overilet nu pludselig, uden den fornødne saglige Begrundelse, at stille et mere eller mindre vilkaarlig valgt Beløb — for det er dog det, der er Tale om — til Landbrugsministerens Raadighed til Anbringelse som Laan, naar Forholdet er det, at den højtærede Landbrugsminister selv erklærer, at han arbejder med den samme Sag og i Løbet af meget kort Tid, i Løbet af Dage — saaledes forstod jeg den højtærede Minister —, vil fremsætte sine egne Forslag.

Det er rigtigt, som fremhævet af Føroya Fiskimannafelag i Skrivelsen til den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe, at Sagen har to Sider, der maa fremmes omtrent samtidig, nemlig Tilvejebringelsen af et Transportskib og Oprettelsen af Kølehuse og Isværker paa Færøerne. Jeg for mit Vedkommende vil dog finde det rigtigst at fremme disse to Sider af Sagen i omvendt Orden, idet jeg vil hævde, at den første Betingelse for Gennemførelsen af en effektiv rationel og forretningsmæssig Eksport af fersk Fisk fra Færøerne til England maa være Oprettelsen af et passende Antal Kølehuse og Isværker paa Færøerne, idet man saa samtidig maa træffe Aftaler med Fiskerne, gaaende ud paa, at disse i det Tidsrum, hvor Eksporsten af fersk Fisk skal finde Sted — og det er, som nævnt, særlig i Vinter- og Efteraarssmaanederne —, afleverer deres Fangst paa nærmere betegnede Pladser, saaledes at det hele sættes i det rette System. Dette er efter mit Kendskab til disse Sager en ufravigelig Betingelse, hvis Eksporthandlingene skal lykkes, og hvis der skal være

virkelig Fornuft og Rimelighed i at gennemføre noget som det, der her er Tale om.

Derefter — men ogsaa først derefter — kommer Spørgsmaalet om Transporten af Fisk til England. Der vil intet som helst være til Hinder for, at man i Begyndelsen, indtil det viser sig, om Eksporsten nu ogsaa er regningssvarende, om denne Art af Ekspost nu ogsaa passer for Færingerne — hvad jeg tror den gør, naar den kommer ind under de rigtige, fornuftige og forretningsmæssige Former —, vil kunne klare sig med befragtet Skib. Kølehuse og Isværker maa man naturligvis bygge, for de kan ikke lejes, men et Skib kan man derimod særdeles vel nøjes med at befragte, indtil Erfaringen har vist, hvilken Skibstype og hvilken Form for Transport i det hele der vil være den rigtigste. Hvis man allerede nu straks ved Tankens Realisation bygger eller køber et Skib for et Par Hundrede Tusinde Kroner eller mere, og det saa i Løbet af kort Tid viser sig, at det paagældende Skib ikke er af den rigtige Type, saa er man om en Hals, hvorimod man, hvis man nøjes med at leje en Transportdamper, indtil man faar samlet sine Erfaringer, senere vil kunne udnytte disse ved Køb eller Bygning af en Transportdamper af netop den Karakter, Størrelse og Indretning, som de indvundne Erfaringer viser er de rigtige, og som vil være egnet til Formaalet.

Derfor synes jeg, man bør være lidt varsom, før man træffer en endelig og afgørende Bestemmelse paa dette Omraade. Sagen maa undersøges og overvejes mere grundigt, end der har været Lejlighed til, og jeg tror i øvrigt ogsaa, at Færingerne selv vil være bedst tjent med, at de Midler, Regeringen og Rigsdagen stiller til Raadighed for Færøerne, anvendes efter Samraad med alle de Sammenslutninger og Institutioner paa Færøerne, der har Interesse i den paagældende Sag, for at man derigennem kan faa den fornuftigste og forsvarligste Løsning. Hvis det ikke var mit Indtryk, at dette netop vilde være det bedste for Færingerne, stod jeg ikke her og talte, som jeg gør.

Jeg gaar, som sagt, ud fra, at den højtærede Minister nu snart vil fremsætte de Forslag til Hjælpeforanstaltninger, der skal og maa foretages overfor Færøerne, og ud fra denne Forudsætning og ud fra de Grunde i det hele, som jeg her har fremført, vil jeg indstændigt henstille til de ærede Medlemmer Hr. Stauning og Hr. Hans Nielsen at trække det stillede Ændringsforslag tilbage. Vi kan da senere, naar Sagen er mere klarlagt,